

Preventie- en Handhavingsplan

Drank- en Horecawet

2014 - 2016

Gemeente Stadskanaal

13 mei 2014

Inhoudsopgave

	Inleiding	3
1.	Risicoanalyse	4
1.1	Cijfers	4
1.2	Gevolgen	4
1.3	Hoe komen ze eraan	5
1.4	De risicoanalyse en het PenH plan	5
2.	Beleidsfocus	6
2.1	Doelgroepen	6
2.2	Doelstellingen	7
2.3	Beleidsdoelen op korte termijn	7
2.4	Focus	8
3.	Educatie	9
3.1	Ouders en thuissituatie	10
3.2	Onderwijs	10
3.3	Alcoholverstrekkers	11
4.	Regelgeving	13
4.1	Voorwaarden stellen aan evenementen	13
4.2	Vaststellen schenktijden paracommercie	13
5.	Handhaving	15
5.1	Handhavingsactiviteiten	15
5.2	Hotspots inventariseren	16
5.3	Interventiestrategie bepalen	17
5.4	Uitvoeren van interventiestrategie	18
5.4.1	Controles	18
5.4.2	Nalevingscommunicatie	18
5.4.3	Sanctiestrategie	18
5.5	Effectmeting en evaluatie	20
6.	Uitvoeringsaspecten	21
6.1	Samenwerking met externe partners	21
6.2	gemeentelijk Coördinatie integraal DHW-team	21

Bijlage 1: relevante artikelen wettelijk kader

Bijlage 2: aanvraag formulier ontheffing schenken zwak alcoholhoudende dranken

Inleiding

Op 1 januari 2013 is de Drank- en Horecawet (DHW) op een aantal punten ingrijpend gewijzigd. Eén van de belangrijkste veranderingen is dat gemeenten aanzienlijk meer bevoegdheden hebben gekregen om zelf regels op te stellen en de naleving te handhaven. De DHW is een bijzondere wet, omdat één van de voornaamste doelen is dat ze onze jeugd beschermt tegen de schadelijke effecten die alcohol kan hebben op de gezondheid en de veiligheid.

Per 1 januari 2014 is deze gewijzigde DHW op twee punten opnieuw aangepast. De leeftijdsgrens voor de verkoop van alcohol is verhoogd naar 18 jaar en de gemeenten hebben de verplichting opgelegd gekregen om vóór 1 juli 2014 een integraal Preventie- en Handhavingsplan (PenH-plan) op te stellen en voor te leggen aan de gemeenteraad. Gemeenten zijn daarmee de belangrijkste uitvoerder van de DHW geworden. Zowel op juridisch-, handhavings- als op educatief vlak is de gemeente de regisseur van het Nederlandse alcoholbeleid. Het verplichte PenH-plan, geregeld in artikel 43a van de DHW, is in feite de wettelijke bekrachtiging van dit gegeven.

Effectief beleid om het (overmatig) alcoholgebruik terug te dringen, in het bijzonder onder jongeren, is alleen haalbaar als op alle fronten tegelijk wordt ingezet: bewustwording van de risico's, het delen van verantwoordelijkheid, het creëren van draagvlak voor het beleid, het stellen van duidelijke grenzen en het bewaken van die grenzen. Handhaving en preventie op het gebied van alcoholmatiging houden niet op bij gemeentegrenzen. Samenwerking en afstemming tussen gemeenten en allerlei andere betrokken partijen is een voorwaarde om succes en vooruitgang te boeken. Op 8 februari 2012 ondertekenden alle Groninger gemeenten (waaronder ook onze gemeente), het Openbaar Ministerie, de Groninger politie en GGD Groningen het convenant Alcohol & Jongeren. Deze partijen constateerden dat de combinatie alcohol en jongeren voor problemen zorgt. Vaak worden deze problemen geassocieerd met overlast en onveiligheid, minder vaak met gezondheid -terwijl juist, zeker op de langere termijn, dáár de grootste persoonlijke en maatschappelijke risico's liggen en dus winst is te behalen. Door via het convenant samenwerking aan te gaan hopen zij gedurende de looptijd (2012-2016), samen met hun veldpartners die winst beter te kunnen verzilveren. Inmiddels wordt intensief samengewerkt op diverse terreinen, waaronder gezamenlijke maatregelen in de sfeer van preventie, handhaving en beleidsondersteuning. De basis voor dit Stadskanaalster PenH plan is -net als in de meeste andere Groninger gemeenten- dan ook tot stand gekomen uit deze samenwerking. Lokaal zijn voor Stadskanaal de maatregelen verder op maat gemaakt, passend bij de eigen ambities, plannen en kenmerken van onze gemeente.

1. Risicoanalyse

Sinds 1988 is onder Nederlandse jongeren het alcoholgebruik flink toegenomen. Jongeren gingen in de loop van de afgelopen decennia *meer, vaker én op jongere leeftijd* drinken. In 2003 waren Nederlandse jongeren zelfs koplopers in Europa, als het ging om bingedrinken; dat wil zeggen het op één avond vijf of meer drankjes drinken. Er zijn veel van zulke avonden: vaak wekelijks of zelfs méér dan één avond per week. Uitgaan en het bezoeken van evenementen werd steeds minder ‘een glaasje voor de gezelligheid’ en steeds meer een alibi om weer eens stevig in te nemen. Vaak niet alleen tijdens het uitgaan of het bezoek van het evenement zelf, maar vooral ook voorafgaand daaraan (‘indrinken’).

1.1 Cijfers

Het landelijk beeld is onverkort van toepassing op onze provincie en onze gemeente. De gemiddelde leeftijd waarop jongeren voor het eerst drinken is tussen 13 jaar en 5 maanden (VMBO) en 14 jaar (Havo/VWO), zo blijkt uit de Jeugdgezondheidsenquête 2012 van de GGD Groningen. Daarin lezen we ook dat in 2012 minder jongeren onder de 16, toen de wettelijke alcoholleeftijd, al alcohol hadden gedronken (nl. 49% van de 15-jarigen tegen 76% in 2008). Maar áls ze drinken doen ze dat fors, ook als ze nog geen 16 jaar zijn. Van alle 15-jarigen dronk in 2012 37% ‘binge’, van de 17-jarigen was dat gemiddeld 64% (bij MBO’ers zelfs 70%). We zien hier enerzijds de effecten van de maatschappelijke discussie over overmatig alcoholgebruik door jongeren (en vooral ouders die strenger zijn geworden), maar aan de andere kant ook de ernst van het probleem. Bijna de helft van de jongeren van 16 jaar was de afgelopen maand een keer dronken of aangeschoten, zo blijkt uit de cijfers van 2012. En om een vaak gehoord misverstand uit de wereld te helpen: meisjes drinken nauwelijks minder dan jongens.

1.2 Gevolgen

De gevolgen zijn elk weekend, elke dag zelfs, te zien. Op straat, in de krant, op school. Erger is nog wat we *niet* zien: jonge hersenen die in de groei worden geremd en beschadigd, kiemen voor latere gezondheidsproblemen die worden gelegd. Daarnaast zorgt de combinatie alcohol en jongeren voor een openbare orde- en veiligheidsprobleem, een maatschappelijk probleem en een economisch probleem. Want hoeveel winst ook wordt gemaakt met de verkoop van alcohol aan jongeren, hoeveel werk dat ook oplevert – de schade is, zeker op termijn, vele malen groter. Naast lichamelijke schade zijn het vooral de stagnerende ontwikkeling van de hersenen die zorgen baren. Op termijn leidt dit tot een verlies aan maatschappelijk-intellectueel kapitaal.

De genoemde cijfers zijn niet uitputtend maar wel indicatief: er is sprake van een omvangrijk fenomeen – alcohol is onlosmakelijk verbonden aan de jongeren(uitgaans)cultuur. Die speelt zich voor een belangrijk deel buiten de reguliere horeca af, bijvoorbeeld thuis (‘indrinken’), in hokken en keten en in (sport)kantines. Hier ontbreekt doorgaans gerichte controle op het (weder)verstrekken

van alcohol aan minderjarigen en het bezit van alcohol door jongeren onder de 18 in de openbare ruimte. Dat overmatig (in)drinken vooral ook buiten de commerciële horeca plaatsvindt en zich niet aan gemeentegrenzen houdt, blijkt ook uit de alcoholintoxicatiecijfers die het Refaja ziekenhuis ons elk kwartaal overlegt en blijkt tevens uit de reguliere overleggen die plaatsvinden met betrokkenen vanuit het gemeentelijke Convenant Veilig Uitgaan.

1.3 Hoe komen ze er aan?

De controle op verstrekking van alcohol onder de 18 jaar is cruciaal. Ouders zijn eerst verantwoordelijk, maar nemen die rol veelal onvoldoende. In 2012 verbood slechts 30% van de ouders hun kind onder de 16 jaar (de toenmalige alcoholleeftijd) om alcohol te drinken, 26% vond het goed of zegt er niets van.

Voor jongeren is het ook gemakkelijk om aan alcohol te komen: eind 2013 bleek in een landelijk onderzoek een aankoop poging door ‘mysteryshoppers’ in 53% van de gevallen te slagen, ondanks alle voorlichtingsacties en maatregelen. Wel zijn er grote verschillen tussen de verstrekkers: supermarkten scoren steeds beter (“slechts” 27% geslaagde aankoop pogingen), cafetaria’s en (sport)kantines doen het minder goed (beiden 85% geslaagde aankoop pogingen). De reguliere horeca zit er met 63% tussenin. Een apart aandachtspunt is *wederverstrekking*: het doorgeven van legaal gekochte drank aan minderjarigen, door vrienden of zelfs door hun eigen ouders. Voor jongeren onder de 16 bleek dat in 2012 de gemakkelijkste en meest gebruikte manier te zijn.

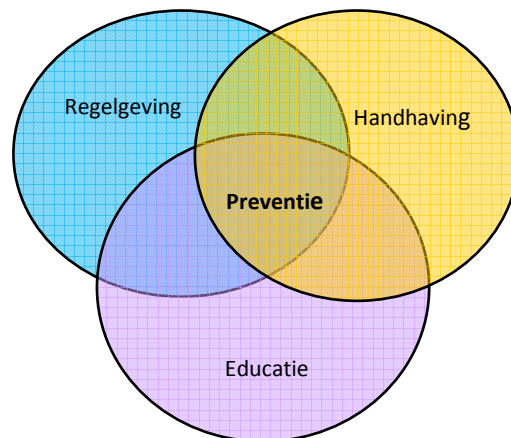
1.4 De risicoanalyse en het PenH plan

Voor dit PenH-plan levert bovenstaande duidelijke aanwijzingen op: naast het versterken van draagvlak voor ons beleid bij jongeren, hun ouders, verstrekkers van alcohol en professionals zijn vooral ook het stellen van duidelijke grenzen, de naleving van de verkoopregels en de communicatie + voorlichting daarover van groot belang. Alleen die combinatie en dus integraliteit kan leiden tot succes.

Deze integraliteit is voor wat betreft preventie en voorlichting sinds een aantal jaren al onderdeel van ons alcoholmatigingsbeleid “Wees cool, blijf bij (fris)”. Met dit PenH-plan wordt nu ook de koppeling versterkt met de onderdelen controle en handhaving.

2. Beleidsfocus

Dit plan is gebaseerd op een integrale beleidsvisie. Er is immers sprake van een samenhangend preventie én handavingsplan. Dat impliceert dat meerdere afdelingen binnen de gemeente - en dus ook meerdere type maatregelen – worden ingezet bij de aanpak van de alcoholproblematiek. Als uitgangspunt voor integraal alcoholbeleid hanteren we een preventiemodel (Reynolds 2003) dat drie beleidspijlers ziet: educatie, regelgeving en handhaving. De pijlers staan deels op zichzelf maar overlappen elkaar ook (figuur 1). Juist in de overlap zien we het integrale preventiebeleid terug.

Dit preventiemodel is gebaseerd op het gegeven dat alcoholgebruik altijd een resultaat is van een combinatie van factoren. De persoon, zijn sociale omgeving, het aanbod van drank en het overheidsbeleid vormen samen een systeem dat uiteindelijk de keuze van de gebruiker bepaalt. Alcoholpreventie kan daarom nooit alleen op het individu gericht zijn. Het meest succesvol zijn strategieën die vooral de omgeving van de drinker beïnvloeden. En in die omgeving van de jonge drinker spelen ouders, alcoholverstrekkers en scholen een belangrijke rol.

2.1 Doelgroepen

Uit deze analyse vloeien logischerwijze de volgende doelgroepen voor ons beleid voort:

- *De persoon:* de jongeren, te onderscheiden de groep onder de 18 jaar en de groep 18+;
- *De sociale omgeving:* de ouders, school en vrijetijd-setting;
- *Aanbod van drank:* de verstrekkers van alcohol, in horeca, (sport)kantines, supermarkten, slijterijen, cafetaria's, etc.;
- *Het overheidsbeleid:* de gemeente die regels opstelt op grond van de DHW en de naleving van deze regels controleert.

Wij richten ons in dit plan primair op de eerstverantwoordelijke doelgroepen, dat zijn de ouders en de aanbieders van alcohol. Daarnaast ook op de school- en vrijetijdsumgeving van de jongeren; wij zien dit als een belangrijk intermediair kanaal om onze doelstellingen te bereiken. Wij kiezen onszelf als gemeente mede als doelgroep voor ons beleid omdat wij verantwoordelijk zijn voor de regelgeving,

toezicht en handhaving, en die verantwoordelijkheid gedegen willen beleggen bij de betrokken uitvoerende afdelingen.

2.2 Doelstellingen

Artikel 43a van de DHW schrijft voor dat de doelstellingen van het beleid duidelijk moeten zijn. De ambitie van dit beleidsplan is dat jongeren op een zo gezonde en veilig mogelijke wijze kunnen opgroeien, zodat hun talenten zo optimaal mogelijk tot ontwikkeling kunnen komen.

Op basis daarvan onderscheiden we dan drie algemene doelstellingen:

1. Jongeren drinken tot hun 18^e jaar geen alcohol, en gaan vanaf hun 18^e jaar verantwoord met alcohol om;
2. Ouders nemen hun verantwoordelijkheid voor het voorkomen van alcoholgebruik onder de 18 jaar en voor het aanleren van verantwoord alcoholgebruik na het 18^e jaar;
3. Verstrekkers nemen hun verantwoordelijkheid in het voorkomen van alcoholgebruik onder de 18 jaar en in het verantwoord alcoholgebruik vanaf het 18^e jaar;

Deze algemene doelstellingen zijn slechts op lange termijn realiseerbaar, maar geven wel heel duidelijk en eenduidig weer wat het streven van ons beleid is. Om ze te bereiken formuleren wij een aantal meetbare beleidsdoelen voor de korte termijn. Deze zijn afgeleid van het provinciale convenant Alcohol en Jongeren en worden in de gehele provincie Groningen gehanteerd.

2.3 Beleidsdoelen op korte termijn

Het effect van de educatieve en handhavende maatregelen uit dit plan wordt primair gemeten met de jeugdgezondheidsmonitor van de GGD. Dit onderzoek wordt een keer per vier jaar uitgevoerd op provinciaal niveau (het volgende rapport verschijnt in 2016). Aanvullend maken we ook gebruik van de rapportages van onze toezichthouders Omgevingsdienst Groningen (ODG), de gegevens van het Refaja ziekenhuis en de (kwalitatieve) gegevens uit regulier en geregeld overleg dat we hebben met horeca en onderwijs.

We meten (provinciaal) de volgende 4 specifieke doelstellingen:

1. Het percentage jongeren van 12 t/m 17 jaar dat in de Jeugdgezondheidsenquête 2016 van GGD Groningen aangeeft de afgelopen vier weken alcohol te hebben gedronken is gedaald tot 30% (in 2012 was dat 43%);
2. Het percentage jongeren van 12 t/m 17 jaar dat in de Jeugdgezondheidsenquête 2016 van GGD Groningen aangeeft de afgelopen vier weken 'binge' te hebben gedronken (d.w.z. 5 glazen of meer per gelegenheid) is gedaald tot 20% (in 2012 was dat 31%);

3. Het aantal ouders dat volgens hun kinderen onder de 18 jaar toestemming geeft voor het alcoholgebruik of hier niets van zegt is volgens de Jeugdpeiling 2016 gedaald tot 15% (in 2012 was dat 29%);
4. In 2016 is het nalevingspercentage van het verbod op (weder)verstrekking van alcoholhoudende drank aan jongeren onder de 18 jaar gestegen tot gemiddeld 60% (in 2013 was dit op landelijk niveau gemiddeld 47%, (nog geen provinciale gegevens bekend).

Deze doelstellingen zijn niet willekeurig gekozen. De eerste drie zijn op het niveau van de gehele provincie vastgelegd in het provinciaal Groninger convenant jongeren & alcohol. Ze zijn aangepast aan de nieuwe alcoholleeftijd van 18 jaar. De vierde is een nieuwe doelstelling die is afgeleid van de nieuwe Drank- en Horecawet. De resultaten op de vier doelstellingen geven ons belangrijke informatie voor het vaststellen van het effect van onze maatregelen en leveren input voor de beleidsperiode vanaf 2016. Voor alle duidelijkheid: het gaat om meetgegevens en effecten op provinciaal niveau, waar wij vanuit onze gemeente aan willen bijdragen en die we lokaal kunnen gebruiken.

2.4 Focus

Om deze doelen te halen is het nodig om te werken met een duidelijke focus. Wij willen ons daarom de komende jaren met name richten op:

- Het versterken van het 'alcoholbewustzijn' en het draagvlak voor ons beleid bij het publiek in het algemeen, en bij de benoemde doelgroepen in het bijzonder;
- Het bevorderen dat ouders hun verantwoordelijkheid voor het alcoholgebruik van hun kind kennen en ook op zich nemen; deels doen we dit via hun kind(eren) zelf;
- Het in kaart brengen van de zogenaamde 'hotspots', plaatsen waar jongeren onder de 18 jaar relatief eenvoudig aan alcohol kunnen komen, alsmede aan het controleren van deze plaatsen;
- Het naleven van de bepalingen omtrent het bezit van alcohol door jongeren onder de 18 jaar in de openbare ruimte;
- Het toezicht op de naleving van de bepalingen in de Drank- en Horecawet met betrekking tot schenken aan personen boven de 18 jaar die in kennelijke staat van dronkenschap verkeren ;
- Het borgen van de veiligheid in het uitgaansleven en evenementen, in relatie tot bovengenoemde punten.

3. Educatie

De belangrijkste doelstellingen van dit plan zijn om het alcoholgebruik van jongeren onder de 18 jaar te voorkomen en het alcoholgebruik van jongeren boven de 18 jaar te beperken. Dat gebeurt enerzijds door het stellen van regels en het handhaven daarvan. In de hoofdstukken 4 en 5 van dit plan staat uitgewerkt hoe we dit doen. Daarnaast proberen we via educatie (en communicatie) de effectiviteit en het draagvlak van ons alcoholmatigingsbeleid te vergroten. Dit derde hoofdstuk gaat over educatie en is een vernieuwde voortzetting van het bestaande alcoholmatigingsplan “Wees cool, blijf (bij) fris!”.

Het blijft belangrijk om de kennis over de risico’s van alcoholmisbruik en de aanpak ervan te vergroten. Alleen inzetten op kennisverhoging is echter niet voldoende. De meeste jongeren en volwassenen weten op een gegeven moment echt wel dat alcohol niet is toegestaan onder de 18 jaar; ook is dan wel bekend dat alcohol niet bevorderlijk is voor een goede gezondheid, de schoolprestaties, de verkeersdeelname en het sociaal gedrag. Behalve het verhogen van kennis, zijn daarom ook het leren van vaardigheden en het veranderen van een houding voor ons van belang.

Vaardigheden en houdingen in relatie tot alcohol zijn vrijwel altijd situatie gebonden. We richten ons daarom niet alleen op de jongeren zelf, maar ook op de omgeving waar jongeren zich begeven en waar ze in aanraking (kunnen) komen met alcohol. We onderscheiden hierbij de volgende drie hoofddomeinen:

1. *ouders/thuissituatie;*
2. *onderwijs;*
3. *alcoholverstrekkers (horeca, winkels, (sport)verenigingen, etc.).*

Ons uitgangspunt is dat alleen een samenhangende combinatie van de drie vormen van educatie (kennis, houding en vaardigheden), die consequent op meerdere domeinen worden ingezet, bijdragen aan een gewenste gedragsverandering. We zien jongeren en betrokken volwassenen (ouder, onderwijzer, barmedewerker, winkelier) daarbij niet als een tegenstander of een “onwetende” die nog overtuigd moet worden van het gelijk om alcoholgebruik onder jongeren te verminderen. We gaan er in de basis vanuit dat vanuit de meeste betrokkenen allemaal willen dat jongeren gezond opgroeien en zich aan regels houden. Geen betutteling daarom, maar ook geen gebruik van “eigen verantwoordelijkheid” en “zelfregulering” als argument om als gemeente afzijdig te blijven. Hoe we als gemeente onze educatieve en communicatie rol oppakken staat hieronder per domein weergegeven.

3.1 Ouders en de thuissituatie

De eerste verantwoordelijkheid voor het opgroeien van kinderen ligt bij de ouders; ook als het gaat om voorkomen van het alcoholgebruik. Veel ouders echter onderschatten het drinkgedrag van hun kinderen. Daarnaast onderschatten ouders zowel de negatieve als ook de positieve kanten van hun invloed op het drinkgedrag van hun kinderen, zo blijkt uit onderzoek.

Directe bemoeienis met de opvoeding van kinderen door de lokale overheid is niet mogelijk, niet wenselijk en ook weinig effectief. Via externe en vaak gedeeltelijk door gemeenten gesubsidieerde organisaties als: het jongerenwerk, onderwijs, Centrum Jeugd en Gezin, GGD en verslavingszorg wordt de brug naar ouders wel geslagen. Het terugdringen van het alcoholgebruik onder jongeren maakt meestal onderdeel uit van de opdrachtverstrekking naar deze organisaties. We gaan kijken of we hierin verbeteringen kunnen aanbrengen in relatie tot onze (nieuwe) gemeentelijke taken.

Het is voor ouders van belang dat wanneer ze regels stellen en “Nee” zeggen, weten dat ze hierin gesteund worden. Bijvoorbeeld doordat ook buiten de thuissituatie dezelfde regels gelden en (steeds beter) worden nageleefd. Landelijke preventie en voorlichting, gericht op de thuissituatie vindt al plaats via campagnes als “NIX 18”. Voor ons als lokale overheid zien we vooral een rol weggelegd als het gaat om het communiceren over de inzet van onze handhavingsactiviteiten op het gebied van alcoholmatiging. Dat kan bijvoorbeeld via de gemeentelijke websites, de gemeentepagina in huis-aan-huisbladen, maar ook door handhavingscijfers op te nemen als kengetal in de gemeentelijk jaarrekening.

3.2 Onderwijs

De school is een belangrijke plaats waar jongeren elkaar ontmoeten en beïnvloeden. Daarnaast is het de plek waar professionals als taak hebben om naast overdracht van kennis ook oog te hebben voor het algehele opgroeien en ontwikkelen van jongeren. Tenslotte is het ook nog eens de plek waar contact met ouders mogelijk is. Een ideale plek dus om aandacht te vestigen op een belangrijk maatschappelijk thema als het alcoholgebruik. Echter, doordat deze plek zo voor de hand ligt, krijgen scholen veel vragen van allerlei maatschappelijke organisaties op allerlei terreinen. Daarom kiezen we ervoor om zo veel mogelijk aansluiting en samenwerking te zoeken bij bestaande (les)programma's, taken en verantwoordelijkheden.

Kennis over gezondheidsaspecten van alcohol en andere genotmiddelen maakt veelal al onderdeel uit van het standaard lesprogramma van scholen. Als gemeente stimuleren we daarom vooral dat ook aandacht wordt besteed aan de aspecten houding en vaardigheden rondom alcoholgebruik. Bijvoorbeeld, daar waar scholen toch al inzetten op weerbaarheidstrainingen, debatvaardigheden, burgerschapsvorming en oudercontacten, zal ook (extra) aandacht zijn voor alcoholmatiging. Dat

gaan we doen door via de Lokale Educatieve Agenda (LEA) hierover met de schoolbesturen nadere afspraken te maken. Ook kunnen we de scholen hiertoe faciliteren via gerichte inzet van door ons gesubsidieerde organisaties zoals Verslavingszorg Noord Nederland, Veilig Verkeer en de GGD.

De bestaande interventie programma's als "*de gezonde school*" (voor basis - en voortgezet onderwijs) en "*de gezonde school en genotmiddelen*" (voor voortgezet onderwijs specifiek) en specifiek voor de provincie Groningen "*Van 16 naar 18, Maklukzat*", zetten bij uitstek in op de combinatie van kennis, betrokkenheid en vaardigheden. Deze programma's brengen we daarom actief onder de aandacht van onze scholen.

De GGD is verantwoordelijk voor de realisatie van de contactmomenten met kinderen binnen het onderwijs. We vragen de GGD expliciet om hierbinnen ook het eventuele alcoholgebruik onder jongeren mee te nemen. Met name het nieuwe contact moment 14+, dat in het schooljaar 2014/2015 wordt ingevoerd, biedt hiervoor aanvullende en goede mogelijkheden.

Schoolfeesten, excursies en studiereizen zijn van oudsher momenten waar het alcoholgebruik van scholieren, maar ook van docenten en begeleiders onderwerp van discussie zijn. Een goed schoolprogramma heeft in ieder geval duidelijke regels hiervoor opgesteld. Bij de aanvraag van een evenementenvergunning van een school (en verenigingen, kerken, e.d.), bestaat de mogelijkheid voor de gemeente om een ontheffing te verlenen voor het schenken van zwak alcoholhoudende dranken. We willen bij deze organisaties onder de aandacht brengen dat het ook mogelijk is om zelf op voorhand af te zien van deze ontheffing. Vooral wanneer er jongeren bij de evenementen betrokken zijn. Vergelijkbare vrijwillige afspraken hebben we al gemaakt met een aantal van onze sportverenigingen (zie 3.3). Voor zover het gaat om de verstrekking van sterke drank, is in de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV) van de gemeente Stadskanaal al een artikel opgenomen die dit bij onderwijsinstellingen verbiedt. De integrale tekst van dit artikel is terug te vinden in bijlage 1 van dit plan.

In overleg met het onderwijs (via het LEA) zullen we de basis- en VO-scholen vragen hoe zij met alcoholgebruik tijdens feesten, excursies, e.d. omgaan en of zij hierover zaken geregeld hebben in hun schoolveiligheidsplan. Gelijkluidende regels op dit terrein verhogen het draagvlak en de herkenbaarheid. We gaan daarom ook de mogelijkheden onderzoeken of de scholen hun interne regels (nog nader) op elkaar kunnen afstemmen. Bekeken wordt of (en zo ja hoe), de gemeentelijke handhavers/toezichthouders scholen kunnen ondersteunen. Ten slotte zullen we scholen wijzen op de mogelijkheden die vrijwilligersorganisaties als Veilig Verkeer Nederland voor hen kunnen hebben.

3.3 Alcoholverstrekkers

Onder alcoholverstrekkers wordt in dit verband verstaan: horeca, winkels, (sport)kantines en overige paracommerciële instellingen. Als gemeente hebben we richting deze organisaties vooral een formele handhavende en/of vergunningverlenende taak. Toch hebben deze organisaties vaak zelf

ook belang bij het voorkomen van (overmatig) drinkende jongeren en alle problemen die dat met zich mee brengt op gebied van overlast en beeldvorming. We zien daarom vooral op het vlak van preventie en voorlichting mogelijkheden om met hen (nader) samen te werken. Voor onze eigen gemeente denken we hierbij in eerste instantie aan onderzoek van onderstaande mogelijkheden en/of voortzetting van de volgende zaken:

- We gaan bepalen of en hoe we onze handhavingsstrategie (hoofdstuk 5) kunnen verbinden met preventie. Bijvoorbeeld door bij de planning van educatie- en voorlichtingsactiviteiten aan te sluiten bij de handhavings- en controlemaatregelen (of omgekeerd). In tijd, communicatie, doelgroepbepaling, e.d. zijn slimme combinaties mogelijk. Een andere mogelijkheid die we nader gaan uitwerken is om bij instellingen die gecontroleerd zijn en waarbij tekortkomingen zijn geconstateerd, afspraken te maken over het vrijwillig/verplicht volgen trainingen voor deze bar- of kassamedewerkers.
- We hebben met een substantieel deel van onze (sport)verenigingen in 2012 (nadere) vrijwillige afspraken kunnen maken over het omgaan met alcoholverstrekking in (sport)kantines. Het gaat om afspraken die verder gaan dan de verplichtingen uit de wet- en regelgeving. We willen sportverenigingen gaan aanspreken op het nakomen van deze (vrijwillige) afspraken. Ook willen we daarbij gaan kijken of we als gemeente nog een ondersteunende rol kunnen spelen.
- We gebruiken waar mogelijk de (subsidie)relatie met bijvoorbeeld sportverenigingen of buurthuizen als mogelijkheid om met hen in ieder geval in gesprek te gaan en te bepalen of aan deze organisaties nadere eisen gesteld kunnen worden of dat toch nog nadere vrijwillige afspraken met hen gemaakt kunnen worden.
- Naleving van wet- en regelgeving, maar ook van “vrijwillig gedrag” worden beïnvloed door nalevingscommunicatie. Dat geldt zowel voor de jongeren zelf als ook voor de verstrekkers van alcohol. Onze bedoeling is om een gedragsverandering te bewerkstelligen, door via communicatie ook de subjectieve pakkans te vergroten. Daarnaast willen we ook de houding ten opzichte van alcoholgebruik beïnvloeden door via nieuwsberichten, interviews, e.d. positief te communiceren.

4. Regelgeving

De DHW geeft gemeenten verschillende verordenende bevoegdheden (art. 4, 25a t/m d). Ook kan de burgemeester bijvoorbeeld voorschriften verbinden aan ontheffingen op grond van artikel 35 van de DHW. Regelgeving is geen verplichtend onderdeel van het gemeentelijk PenH-plan. Voor het voeren van een integraal alcoholbeleid is het echter wel van belang om een afweging te maken of en zo ja, op welke manier, gebruik wordt gemaakt van de regelgevende bevoegdheid. In dit hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van regelgeving dat in het kader van dit PenH-plan in ieder geval toegepast kan worden.

In het licht van de drie hoofdthema's van dit plan (leeftijdsgrens 18+, rol ouders en verantwoorde alcoholverstrekking vanaf 18+) is bekeken welke regelgevende bevoegdheden een expliciete meerwaarde kunnen hebben in het terugdringen van de alcoholproblematiek. Daarbij is gekozen:

- Voorwaarden te stellen aan evenementen, zoals de verplichting dat personen die op grond van een verleende ontheffing ex artikel 35 van de DHW, in het bezit zijn van een verklaring Sociale Hygiëne.
- Vaststellen schenktijden paracommerciële instellingen, zoals te lezen is in afdeling 3 paragraaf 1a van de APV.

4.1 Voorwaarden stellen aan evenementen

Uit onderzoek (Roodbeen e.a., 2014) blijkt dat het naleven van de leeftijdsgrens voor alcohol voor veel alcoholverstrekkers moeilijk is. Dit geldt ook voor het naleven van de bepalingen rondom dronkenschap en doortappen. Op evenementen is de naleving veelal nog een stuk lastiger. Door de schaalgrootte, de inzet van tijdelijke personeelskrachten en het gebrek aan een structurele controlesystematiek, is de naleving vaak slecht. De DHW biedt gemeenten de mogelijkheid om voorwaarden te stellen aan het verlenen van een ontheffing van de DHW, zoals dat bij evenementen het geval is (artikel 35, lid 2). Van die mogelijkheid wordt gebruik gemaakt om een 'alcoholmodule' in de aanvraag van de ontheffing mee te nemen. Met de alcoholmodule worden aanvragers verplicht om te omschrijven hoe ze op leeftijd (en zaken als dronkenschap) gaan controleren. Wanneer uit het toezicht en de evaluatie van het evenement blijkt dat de alcoholmodule niet werkt, dan kunnen bij een eventuele volgende aanvraag aanvullende eisen worden gesteld.

4.2 Vaststellen schenktijden paracommercie

Gemeenten zijn wettelijk verplicht (art. 4 DHW) regels te stellen omtrent (o.a.) de schenktijden voor paracommerciële rechtspersonen. Daaronder vallen bijvoorbeeld ook de kantines van sportverenigingen en jongerencentra. Deze zogenaamde 'paracommerciële verordening' moesten

gemeenten uiterlijk 1 januari 2014 hebben vastgesteld. In de gemeente Stadskanaal is dit integraal opgenomen in de APV. De schenktijden die in deze verordening zijn opgenomen maken integraal deel uit van dit PenH-plan. De tekst is terug te vinden in bijlage 1.

5. Handhaving

De kern van de handhaving is gebaseerd op de beleidspijlers handhaving, regelgeving en educatie. De risicoanalyse bepaalt in welke mate op een specifieke pijler wordt ingezet en welke setting de meeste aandacht krijgt. De risicoanalyse is dus niet bedoeld om te bepalen *welke* interventies er worden ingezet, maar *waar, wanneer* en *hoe* interventies het beste kunnen worden ingezet. Op basis van de uitkomsten kan de uitvoeringsstrategie worden bepaald en bovendien in opvolgende jaren worden verfijnd en bijgestuurd.

5.1 Handhavingsactiviteiten

Met de gewijzigde Drank- en Horecawet (per 1 januari 2013) is de gemeente (c.q. de burgemeester) toezichthouder geworden voor de DHW. Handhaving van de wetgeving rond alcohol is dus een relatief nieuwe taak voor de gemeente. De hier geschetste handhavingsactiviteiten zijn gebaseerd op de ervaringen van de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA), die voorheen de (landelijke) verantwoordelijkheid had voor de handhaving van de DHW. Daarnaast zijn ze gebaseerd op de ervaringen van gemeenten die afgelopen jaren (bijvoorbeeld als pilotgemeente) al wat meer ervaring hebben opgedaan met handhaving van lokaal alcoholbeleid. Mede op basis van hun ervaringen en inzichten is gekozen is voor een programmatische aanpak, waarbij de volgende stappen worden onderscheiden:

1. Hotspots inventariseren,
2. Interventiestrategie bepalen,
3. Uitvoeren van interventiestrategie,
4. Effectmeting en evaluatie.

Zoals eerder aangegeven ligt de gemeentelijke prioriteit in dit plan, zowel als het gaat om preventie als om handhaving, bij de problemen rondom alcoholverstrekking aan minderjarigen én het voorkomen van overmatig drinken onder jongvolwassenen. Deze doelstellingen sluiten aan bij de volgende wettelijke bepalingen:

Leeftijdsgrens 18 jaar (sinds 01-01-2014)

- Artikel 20, (lid 1 en 4) van de Drank- en Horecawet: ofwel het bedrijfsmatig of anders dan om niet verstrekken van alcoholhoudende drank aan een persoon van wie niet is vastgesteld dat deze de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en het duidelijk zichtbaar aangeven van de leeftijdsgrens.
- Artikel 20, lid 4 van de Drank- en Horecawet: het verplicht aanduiden van de leeftijdsgrens.

Dronkenschap/doorschenken

- Artikel 20, lid 5 van de Drank- en Horecawet: het verbod om personen in kennelijke staat van dronkenschap toe te laten in een horecazaak of op het terras.

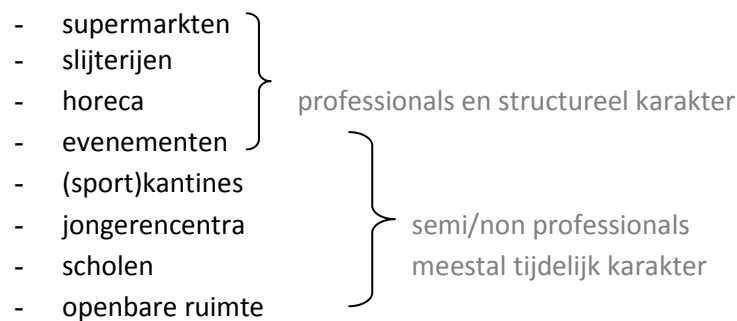
- Artikel 45: het is degenen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt, met uitzondering van personen van 16 of 17 jaar die dienst doen in een inrichting waarin het horecabedrijf wordt uitgeoefend, waaronder begrepen het zijn van barvrijwilliger in een inrichting in beheer bij een paracommerciële rechtspersoon, verboden op voor het publiek toegankelijke plaatsen alcoholhoudende drank aanwezig te hebben of voor consumptie gereed te hebben, met uitzondering van plaatsen waar bedrijfsmatig of anders dan om niet alcoholhoudende drank voor gebruik elders dan ter plaatse wordt verstrekt.

- Artikel 252 Wetboek van Strafrecht: verbod om dronken personen te schenken.

- Artikel 453 Wetboek van Strafrecht: verbod om zich in kennelijke staat van dronkenschap op de openbare weg te begeven.

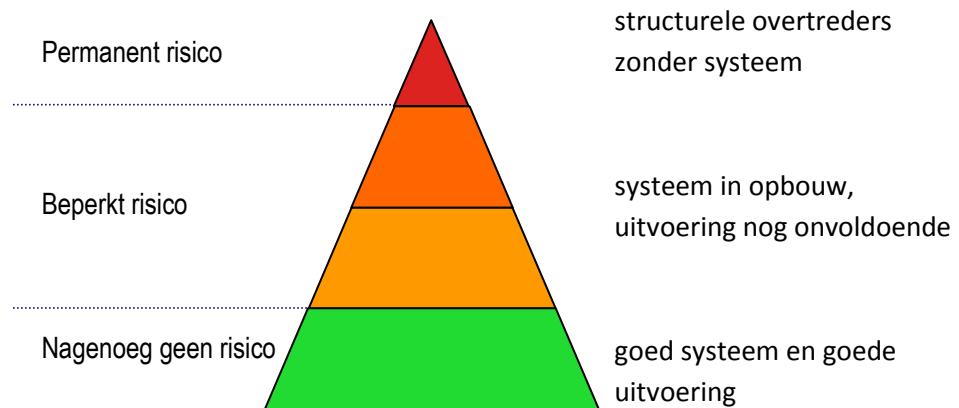
5.2 Hotspots inventariseren

Hotspots zijn alcoholverstrekkers waar jongeren (tot 25 jaar) alcoholhoudende drank proberen te kopen. Op basis van de risicoanalyse worden de hotspots vastgesteld. Daarbij hanteren we weer de eerder genoemde settings:

Per hotspot wordt de kans op overtreden in kaart gebracht. Die kans wordt bepaald op basis van kenmerken zoals deurbeleid, het gebruik van leeftijdscontrolesystemen, openingstijden, doelgroep en naleving.

Figuur 2, risico-piramide: laat zien hoe de verschillende typen verkopers kunnen worden ingedeeld

Per hotspot wordt de volgende info verzameld:

- naam en adres bedrijf,
- rechtspersoon,
- openingstijden, data (voor evenementen),
- toegangsbeleid (indien bekend),
- doelgroep,
- tijden waarop jongeren het bedrijf bezoeken,
- nalevingshistorie,
- bijzonderheden (veiligheid, bedrijfsfilosofie).

Extra aandacht wordt gevraagd voor de evenementen. Er zal een evenementenkalender worden opgesteld met betrekking tot de jongerenevenementen c.q. algemene evenementen die ook door veel jongeren worden bezocht.

5.3 Interventiestrategie bepalen

Op basis van o.a. de hotspotlijst worden prioriteiten t.a.v. het toezicht vastgesteld. Daarbij wordt nadrukkelijk aandacht gegeven aan het voorkomen van het verstrekken van alcohol aan jongeren onder de 18 en het verantwoord omgaan met alcohol vanaf die leeftijd. Over het uitvoeren van de toezichttaken heeft onze gemeente binnen de veiligheidsregio Groningen regionaal afspraken gemaakt. Het jaar 2014 zal vooral in het teken staan het inventariseren en registreren van de horeca (in brede zin van het woord). Aan het eind van deze periode zal een risicomatrix worden opgesteld, aan de hand waarvan keuzes kunnen worden gemaakt ten aanzien van de taken op gebied van toezicht en handhaving van de DHW in het algemeen, en op het terrein van het alcoholgebruik onder jongeren in het bijzonder. De betrokken gemeenten zullen met de uitvoeringsorganisatie afspraken maken over de te stellen prioriteiten in het toezicht op de naleving van de DHW.

5.4 Uitvoeren van interventiestrategie

In het beschrijven van de interventiestrategie beperken we ons tot de inspecties m.b.t. de leeftijdsgrens en dronkenschap.

5.4.1 Controles

Kern van de controlestrategie vormen de observatie-inspecties die in burgerkleding uitgevoerd worden. Doel van deze controles is nagegaan of de regels nageleefd worden. Bij niet-naleving wordt een maatregel genomen en volgt een her-inspectie (binnen 2 maanden).

5.4.2 Nalevingscommunicatie

Communicatie kan het effect van de handhaving versterken. Het kan bijdragen aan verhoging van het nalevingsgedrag en aan meer draagvlak voor de eventuele maatregelen. Het is van belang de communicatie naar de diverse doelgroepen in goed overleg met andere afdelingen en partijen vorm te geven. Aangezien communicatie in dit plan vooral een educatief (uitleggen regels) en persuasief (aanzetten tot betere naleving) doel heeft, is dit al eerder aan de orde geweest in het derde hoofdstuk dat gaat over educatieve activiteiten.

5.4.3 Sanctiestrategie

Vooropgesteld dient te worden dat ‘de goeden niet gaan lijden onder de kwaden’. Dat houdt concreet in dat we “*risicogestuurd toezicht*” gaan toepassen, waardoor ondernemers met een goed naleefgedrag (geen geconstateerde overtredingen) minder vaak gecontroleerd worden. Mocht er bij deze groep ondernemers onverhoopt toch een keer een overtreding geconstateerd worden, zal er eerst door middel van een gesprek gekeken worden waarom de overtreding begaan is. Dit gesprek is gericht op het herstellen en voorkomen van de overtreding, maar dient wel gekoppeld te worden aan een hersteltermijn.

Boetes

Net als alle andere gemeenten in Nederland is er in het recente verleden voor gekozen om voor APV-overtredingen, DIFTAR en parkeerovertredingen de bestuurlijke strafbeschikking te hanteren en niet te kiezen voor de bestuurlijke boete. Een boetetraject in het kader van de Drank- en Horecawet is echter gecompliceerder van aard, waardoor hier de bestuurlijke strafbeschikking niet kan worden toegepast en het dus noodzakelijk is om toch te gaan werken met de bestuurlijke boete. De opbrengsten van de bestuurlijke boetes komen i.t.t. die van de strafbeschikking wel ten gunste van de gemeente. Daar staan echter ook kosten tegenover. Te denken valt aan de organisatie- en perceptiekosten. Het boetebedrag loopt in hoogte uiteen van € 340,00 tot € 2.250,00. Omdat we aan het begin van een nieuwe gemeentelijke taak staan en ervaringscijfers ontbreken, is op dit moment nog niet goed in te schatten hoeveel boetes jaarlijks worden opgelegd en welke kosten en opbrengsten hiermee gepaard gaan. Naast de bestuurlijke boete blijft ook het toepassen van bestuursdwang mogelijk.

Uitvoeringstaken

De uitvoering van de controle en handhaving is belegd bij de buitengewone opsporingsambtenaren (BOA's) van de Omgevingsdienst Groningen (ODG). De ODG heeft de schaal en in potentie ook de capaciteit, kennis en kunde in huis om deze taken op het gebied van toezicht en handhaving in het kader de DHW uit te voeren. Daarbij is meegewogen dat door de ODG-vorming alle toezichthouders en handhavers (voor de Wabo taken) van de gemeente Stadskanaal sinds november 2013 bij de ODG zijn ondergebracht. Ook vanuit die optiek is het efficiënt de nieuwe D&HW-taak onder te brengen bij de ODG.

Stadskanaal is voor de drank en horeca gerelateerde aspecten die te maken hebben met openbare orde, niet direct te kenschetsen als een probleemgemeente. Dit blijkt bijvoorbeeld uit de risicoanalyse (Stadskanaal 2012; Model Oranjewoud), maar is ook gebaseerd op ervaringscijfers vanuit de gemeentelijke werkgroep drank en horeca en het overleg met horeca vanuit het "convenant veilig uitgaan". Tenslotte bevestigen ook de NVWA gegevens dit beeld. Daarnaast echter blijkt uit onderzoek en signalen van de GGD, het jongerenwerk en de horeca ook, dat het te jong beginnen met drinken, het indrinken en het bingedrinken in onze gemeente belangrijke problemen vormen. Deels vanuit risico's voor verstoring van de openbare orde en veiligheid, maar vooral vanuit de effecten van alcohol op gezondheid, schoolprestaties, verkeersveiligheid, e.d..

Ten opzichte van de voorbeeld (formatie)berekening stellen wij voor om voor wat betreft de jaarlijkse controle van alle vaste inrichtingen (135) een lagere jaarfrequentie aan te houden, waardoor capaciteit vrijgemaakt en ingezet kan worden bij hotspots en evenementen. Op basis van de voorbeeldberekening en het overzicht van de NVWA (2009-2011), de evaluatie van de pilotprojecten, de risicoanalyse en het "beeld," van de werkgroep komen wij tot de volgende capaciteitsberekening:

-	Alle vaste inrichtingen worden 1x per 4 jaar gecontroleerd (135:4 x 2 uur)	67,5 uur
-	Alle grote evenementen worden 1 x maal gecontroleerd (3 x 4 uur)	12 uur.
-	Kleinere evenementen (40) worden steekproefsgewijs (10 per jaar) gecontroleerd (10 x 1 uur)	10 uur
-	Hotspots (daar waar het risico bestaat dat alcohol wordt verkocht aan jongeren <18 jaar) (supermarkten) worden 2 a 3 x per jaar gecontroleerd op dit aspect (gemiddeld 37 controles x 1 uur)	37 uur
	Sub Totaal	126,5 uur
-	Het uitvoeren van controles bij café/restaurants, Paracommerciële inrichtingen en evenementen vindt in een duo plaats in de avond/nachtelijke uren. Dit betekent een extra aantal uren van	89,5 uur.
	Totaal	216 uur.

In totaal gaat het jaarlijks om 216 uur aan toezicht. Vanwege de “invoering” van de ODG en het ontbreken van ervaringscijfers is de voorgestelde inzet indicatief. Door ervaringen in de praktijk kan de verdeling en de inzet bijgesteld worden, naar gelang de geconstateerde overtredingen of aantal en aard van de hot-spots.

Voor 2014 wordt gekozen om eerst een “nulmeting” uit te voeren door bij alle “objecten van toezicht” (ook art 35 ontheffing DHW) een eerste controle uit te laten voeren. Op basis van deze nulmeting kan de thematisering en prioritering verder vormgegeven worden. Bij klachten, calamiteiten of andere overwegingen is directe/aanvullende inzet en prioritering van een BOA mogelijk.

In eerste instantie zal bij controles vooral aandacht worden geschonken aan de volgende inhoudelijke aspecten: leeftijdsgrenzen, voorschriften Drank- en Horecawet, aard van de bijeenkomsten, schenktijden.

Sanctietrajecten

Eerste overtreding

- Schriftelijke waarschuwing
- Opleggen preventieve last onder dwangsom

Tweede overtreding (hercontrole van eerste overtreding) - binnen één jaar na de eerste overtreding

- Dwangsom wordt verbeurd

Derde overtreding - binnen één jaar tweede overtreding

- Tijdelijke schorsing van de vergunning of bij detailhandel (zoals supermarkten) ontzegging verkoop van alcoholhoudende dranken.

Vierde overtreding - binnen één jaar na derde overtreding

- Intrekken van de vergunning voor onbepaalde tijd

Gelet op de speerpunten van dit plan, kan voor overtredingen die direct in verband staan met de doelstellingen van dit plan (paragraaf 2.2.) tevens overgegaan worden tot oplegging van een bestuurlijke boete. Dit is mede afhankelijk van het naleefgedrag van de ondernemer. Een herstelafpraak met zeer korte termijn (maximaal twee weken) en een hercontrole maken onderdeel uit van deze sanctie.

5.5 Effectmeting en evaluatie

Het effect van de interventiestrategie op de naleving van de leeftijdsgrens en het toelaten en schenken aan dronken klanten wordt gemeten aan de hand van de rapportage en het jaarverslag van de toezichthoudende uitvoeringsorganisatie; in ons geval de ODG.

6. Uitvoeringsaspecten

In de vorige hoofdstukken zijn de verplichtingen, kaders, mogelijkheden en plannen voor een effectieve uitvoering van de drank- en horecawet uiteengezet. In veel gevallen volgt nog een vertaling naar een concrete maatregelen en/of een uitvoeringsplan. Vaak in overleg en afstemming met betrokken organisaties. Zoals eerder geschetst werkt alcoholbeleid het beste als op meerdere beleidspijlers tegelijkertijd wordt ingezet. Dat impliceert ook dat er in de uitvoering meerdere partners en stakeholders betrokken zijn. Hieronder een beschrijving van de belangrijkste samenwerkingspartners en de organisatiestructuur.

6.1 Samenwerking met externe partners

Op een integraal dossier als het alcoholbeleid is samenwerking essentieel voor een goede uitvoering. De volgende partners en de bijbehorende activiteiten zijn daarbij concreet in beeld:

Onderwijs

Bestuurlijk overleg (via de Lokale Educatieve Agenda). Inzet preventieactiviteiten op scholen via maatschappelijke en hulpverleningsorganisaties, informatievoorziening richting ouders, afspraken in schoolveiligheidsplan.

Ondernemers en verenigingen

samenwerking via convenant “veilig uitgaan”, nalevingscommunicatie, samenwerking bij evenementen, training personeel/ vrijwilligers, (nadere) vrijwillige afspraken met sportverenigingen en buurthuizen.

Politie

Veiligheid tijdens inspecties en eventuele samenwerking met betrekking tot de aanpak van doortappen vanuit het Wetboek van Strafrecht en openbare dronkenschap (artikel 252 resp. 453). De handhaving van het verbod op het bezit van alcohol in de openbare ruimte kan behalve door BOA's ook door de politie uitgevoerd. De politie geeft eveneens HALT-verwijzingen af bij overtredingen.

Gezondheids- en maatschappelijke organisaties

Partners als de GGD, de instellingen voor verslavingszorg en stichting Welstad zijn belangrijk bij de uitvoering en ontwikkeling van educatieve interventies; ook richting ouders. Vaak hebben we een (subsidie)relatie met deze organisaties en kunnen ook zo prioriteiten bepalen.

6.2 Gemeentelijke coördinatie vanuit integraal DHW-team

De coördinatie van de uitvoering van dit plan ligt bij een samengesteld team van medewerkers vanuit Openbare orde en Veiligheid, Volksgezondheid/jeugd, Vergunningverlening & Toezicht. Dit integrale team komt eens per kwartaal bij elkaar om de voortgang te monitoren en uitvoeringsafspraken te maken (in de opstartfase 1 keer per maand). Het team zal worden gecoördineerd door een beleidsambtenaar die ook de functionele ambtelijke verantwoordelijkheid draagt voor dit thema. Er worden daarnaast een coördinerend bestuurlijke trekker (de burgemeester) en een verantwoordelijk manager vastgesteld.

Bijlage 1

Wettelijk kader

Drank en horecawet, artikel 43

- 1) *De gemeenteraad stelt uiterlijk zes maanden na inwerkingtreding van dit artikel voor de eerste maal een preventie- en handhavingsplan alcohol vast. Vervolgens wordt dit plan elke vier jaar gelijktijdig met de vaststelling van de lokale nota gezondheidsbeleid, bedoeld in artikel 13, tweede lid, van de Wet Publieke Gezondheid, vastgesteld. Het plan kan tussentijds worden gewijzigd.*
- 2) *Het plan bevat de hoofdzaken van het beleid betreffende de preventie van alcoholgebruik, met name onder jongeren, en de handhaving van de wet.*
- 3) *In het plan wordt in ieder geval aangegeven:*
 - a) *wat de doelstellingen zijn van het preventie- en handhavingsbeleid alcohol;*
 - b) *welke acties worden ondernomen om alcoholgebruik, met name onder jongeren, te voorkomen, al dan niet in samenhang met andere preventieprogramma's als bedoeld in artikel 2, tweede lid, onderdeel d, van de Wet Publieke Gezondheid;*
 - c) *de wijze waarop het handhavingsbeleid wordt uitgevoerd en welke handhavingsacties in de door het plan bestreken periode worden ondernomen;*
 - d) *welke resultaten in de door het plan bestreken periode minimaal behaald dienen te worden.*

Algemene Plaatselijke Verordening Gemeente Stadskanaal 2008

Afdeling 3 Toezicht op openbare inrichtingen

Paragraaf 1: Toezicht op horecabedrijven

Artikel 2.3.1.1 Begripsomschrijvingen horecabedrijf

1. *Onder horecabedrijf wordt in deze paragraaf verstaan: de voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was logies wordt verstrekt of dranken worden geschonken of rookwaren en spijsen voor directe consumptie worden bereid of verstrekt. Onder horecabedrijf wordt in ieder geval verstaan: een hotel, restaurant, pension, café, cafetaria, snackbar, discotheek, buurthuis of clubhuis, voor zover het buurthuis of clubhuis niet valt onder het begrip paracommerciële rechtspersoon als bedoeld in paragraaf 1a van deze afdeling, zalencentrum of daaraan verwante inrichting.*
2. *Onder horecabedrijf als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan een bij dit bedrijf behorend terras en de andere aanhorigheden.*
3. *Onder houder wordt in deze paragraaf verstaan: degene die een bedrijf exploiteert.*
4. *Deze paragraaf verstaat niet onder bezoekers:*
 - a. *de gezinsleden van de houder, alsmede diens elders wonende bloed- en aanverwanten, in de rechte lijn onbeperkt, in de zijlijn tot en met de derde graad;*
 - b. *de personen die voorkomen in het register als bedoeld in artikel 438 van het Wetboek van Strafrecht;*
 - c. *de personen wier aanwezigheid in de inrichting wegens dringende redenen noodzakelijk is.*

Artikel 2.3.1.1a Begripsomschrijvingen terras

1. Terras:

een terras in de zin van deze paragraaf is een buiten de besloten ruimte van een horecabedrijf of niet horecabedrijf liggende deel van het bedrijf waar zitgelegenheid kan worden geboden en waar tegen betaling dranken kunnen worden geschonken of spijsen kunnen worden verstrekt voor directe consumptie.

2. Standaard terras:

een terras dat voldoet aan de volgende voorwaarden:

- a. het terras is gelegen op het gedeelte onmiddellijk grenzend aan en lopend langs de voor/zij- of achtergevel van het pand,*
- b. het terras is maximaal ter breedte van de desbetreffende gevel van het pand;*
- c. langs de gevel van het pand mag één rij tafels met stoelen staan (in de langsrichting van de gevel) met een maximale breedte van twee meter mits een vrije doorgang van 2,5 meter blijft gewaarborgd.*

3. Overige terrassen:

alle terrassen die niet aan de voorwaarden van een standaard terras voldoen, zoals genoemd in lid 2 van dit artikel.

Artikel 2.3.1.2 Exploitatie terras

1. Het is zonder melding aan de burgemeester verboden een terras zoals bedoeld in artikel 2.3.1.1a, lid 2 te exploiteren bij een bedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1, lid 1.

2. Het is zonder vergunning van de burgemeester verboden een terras zoals bedoeld in artikel 2.3.1.1a, lid 3 te exploiteren bij een bedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1, lid 1.

3. De burgemeester kan nadere regels stellen met betrekking tot de exploitatie, inrichting en uiterlijke kenmerken van het terras.

4. De burgemeester weigert de vergunning als bedoeld in het tweede lid, indien de vestiging of de exploitatie van het terras in strijd is met een geldend bestemmingsplan.

5. Onverlet de weigeringsgronden genoemd in artikel 1.8, kan de burgemeester een vergunning als bedoeld in het tweede lid weigeren indien het terras door ingebruikneming van de weg:

- a. schade toebrengt aan de weg dan wel gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;*
- b. een belemmering kan worden voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.*

6. Voor terrassen zoals bedoeld in 2.3.1.1a lid 2, als nevenactiviteit gehouden bij winkels in de zin van de Winkeltijdenwet externe site, geldt dezelfde sluitingstijd als voor de winkel.

7. Het bepaalde in dit artikel geldt niet, voor zover het Wegenwet externe site of het Wegenreglement der provincie Groningen van toepassing is.

Artikel 2.3.1.3 Opheffing vergunningsplicht

[vervallen]

Artikel 2.3.1.3a Beperking verstrekking sterke drank

1. Het is verboden anders dan om niet sterke drank voor gebruik ter plaatse en voor gebruik elders dan ter plaatse te verstrekken in een inrichting:

- a. die uitsluitend of in hoofdzaak wordt gebruikt voor het geven van onderwijs;*
- b. die, of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij jeugdorganisaties of –instellingen;*
- c. die, of waarvan een onderdeel uitsluitend of in hoofdzaak in gebruik is bij sportorganisaties of –instellingen;*

d. die kan worden aangemerkt als dorps- of buurthuis.

2. De burgemeester kan op schriftelijk verzoek ontheffing verlenen aan het gestelde in het eerste lid van dit artikel.

Artikel 2.3.1.3b Verstrekking alcoholvrije drank

1. Het is verboden om zonder verlof van de burgemeester in een besloten ruimte bedrijfsmatig alcoholvrije drank te verstrekken voor gebruik ter plaatse.

2. Dit verbod geldt niet:

a. indien wordt gehandeld krachtens een vergunning ingevolge de Drank- en Horecawet externe site tot het uitoefenen van een horecabedrijf;

b. indien deze verstrekking geschiedt als dienstverlening van bijkomstige aard aan personen die in die besloten ruimte vertoeven anders dan voor het gebruiken van consumpties;

c. voor legerplaatsen en aan het militair gezag onderworpen lokaliteiten;

d. voor middelen van vervoer tijdens hun gebruik als zodanig.

3. Het verlof geldt uitsluitend voor één of meer in het verlof vermelde ruimten.

Artikel 2.3.1.4 Sluitingstijden

[vervallen]

Artikel 2.3.1.5 Afwijking sluitingstijden, tijdelijke sluiting

1. De burgemeester kan in het belang van de openbare orde, veiligheid, zedelijkheid of gezondheid, of in geval van bijzondere omstandigheden, te zijner beoordeling, tijdelijk algehele sluiting van één of meer horecabedrijven bevelen.

2. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover artikel 13b van de Opiumwet externe site van toepassing is.

Artikel 2.3.1.5a Sluiting tijdens oudejaarsnacht

1. Het is de houder van een horeca-inrichting, waarin een in artikel 3 van de Drank- en Horecawet externe site bedoeld bedrijf wordt uitgeoefend, verboden deze vanaf 31 december om 20.00 uur tot 1 januari daaraan volgend om 12.00 uur voor het publiek geopend te hebben.

2. De burgemeester kan van het bepaalde in het eerste lid ontheffing verlenen.

3. Onverminderd het bepaalde in het eerste en het tweede lid, kan de burgemeester in bijzondere omstandigheden, te zijner beoordeling, hetzij voor alle, hetzij voor bepaalde inrichtingen, de openingstijden vaststellen.

4. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover op de Wet milieubeheer externe site gebaseerde vergunningsvoorschriften van toepassing zijn.

Artikel 2.3.1.6 Aanwezigheid in gesloten horecabedrijf

Het is bezoekers van een horecabedrijf verboden gedurende de tijd dat dit bedrijf krachtens artikel 2.3.1.5 of ingevolge een op grond van artikel 2.3.1.5a genomen besluit gesloten dient te zijn, zich daarin of aldaar te bevinden.

Artikel 2.3.1.7 Ordeverstoring

Het is verboden in een horecabedrijf de orde te verstoren.

Artikel 2.3.1.8 Het college als bevoegd bestuursorgaan

Indien een horecabedrijf als bedoeld in artikel 2.3.1.1 geen inrichting is in de zin van artikel 174 van de Gemeentewet externe site, treedt niet de burgemeester, maar het college op als bevoegd bestuursorgaan ten behoeve van de artikelen in deze paragraaf.

Paragraaf 1a Toezicht op paracommerciële rechtspersonen.

Artikel 2.3.1a.1 Begripsomschrijving paracommerciële rechtspersonen

De begripsbepalingen uit artikel 1 van de Drank- en Horecawet zijn op deze paragraaf van toepassing.

Artikel 2.3.1a.2 Schenktijden paracommerciële rechtspersonen

- 1. Paracommerciële rechtspersonen verstrekken alcoholhoudende drank uitsluitend vanaf één uur voor aanvang tot uiterlijk één uur na beëindiging van de activiteiten die passen binnen de statutaire doelstellingen van de desbetreffende paracommerciële rechtspersoon.*
- 2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid, is het paracommerciële rechtspersonen verboden om in de inrichting alcoholhoudende drank te verstrekken na 24.00 uur.*
- 3. De burgemeester kan aan een paracommerciële rechtspersoon in bijzondere omstandigheden, in relatie tot de activiteiten van die rechtspersoon, ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste en tweede lid.*

Artikel 2.3.1a.3 Bijeenkomsten paracommerciële rechtspersonen

- 1. Paracommerciële rechtspersonen verstrekken geen alcoholhoudende drank tijdens in de inrichting plaatsvindende bijeenkomsten van persoonlijke aard en bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn.*
- 2. Paracommerciële rechtspersonen geven aan derden geen gelegenheid om in de inrichting alcoholhoudende drank te verstrekken tijdens in de inrichting plaatsvindende bijeenkomsten van persoonlijke aard en bijeenkomsten die gericht zijn op personen die niet of niet rechtstreeks bij de activiteiten van de desbetreffende rechtspersoon betrokken zijn.*

Aan de burgemeester
Afdeling Ruimtelijke Ontwikkeling en Beheer
Postbus 140
9500 AC STADSKANAAL

Aanvraagformulier

Model C - Drank- en horecawet

Aanvraag ter verkrijging van een ontheffing
als bedoeld in artikel 35
van de Drank- en Horecawet

1. Persoonlijke gegevens van de aanvrager

a. naam en voornamen

b. straatnaam en huisnummer

c. postcode en plaatsnaam

d. telefoonnummer

e. geboortedatum

f. geboorteplaats

**2. Omschrijving van de locatie waar en de gelegenheid waarbij de aanvrager voornemens is
zwak-alcoholhoudende drank te verstrekken**

Locatie

Gelegenheid

☐ Het betreft een bijzondere gelegenheid van zeer tijdelijke aard voor een aaneengesloten periode
van ten hoogste twaalf dagen.

3. Voor welke dagen en welke tijdstippen wordt de ontheffing gevraagd?

voorbeeld:

viif dag *25-01-2013* van *20.30* uur tot *23.00* uur

	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur
	dag		van		uur	tot		uur

4. Persoonlijke gegevens van degene(n) onder wiens onmiddellijke leiding de verstrekking van zwak-alcoholhoudende drank zal plaatsvinden

Verantwoordelijke 1

a. naam en voornamen

b. straatnaam en huisnummer

c. postcode en plaatsnaam

d. telefoonnummer

e. geboortedatum

f. geboorteplaats

☐ heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt;

☐ is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag;

☐ beschikt over een verklaring sociale hygiëne. > **Als bijlage toevoegen!**

Verantwoordelijke 2

a. naam en voornamen

b. straatnaam en huisnummer

c. postcode en plaatsnaam

d. telefoonnummer

e. geboortedatum

f. geboorteplaats

☐ heeft de leeftijd van eenentwintig jaar bereikt;

☐ is niet in enig opzicht van slecht levensgedrag;

☐ beschikt over een verklaring sociale hygiëne. > **Als bijlage toevoegen!**

5. Terugkerend evenement

☐ het betreft een jaarlijks terugkerende identieke bijzondere gelegenheid;

☐ de verstrekking van zwak-alcoholhoudende drank geschiedt telkenmale onder onmiddellijke leiding van dezelfde persoon of personen als hierboven genoemd.

6. Hoe gaat u op leeftijd (en zaken als dronkenschap [drankgebruik]) controleren en toezicht houden?

7. Aldus naar waarheid ingevuld op

(plaatsnaam en datum)

(handtekening)